

Nr. 29. ANUL I 12 pagini, 5 lei

POP ROCK & Sport

★
Elena
Cirstea - al
doilea interviu
Muzica se fură • Indiscreții
cu Maradona • Talonul Top vă
aparține • Lansări de discuri
la... "Muzica"
Video-Flash-news
Festivalul filmului
de la Moscova
★

Madonna

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● Simbătă ne-am bucurat din nou pentru porția mică de „live” oferită de Televiziune. Mă refer la cea de noapte pentru că a mai fost una după amiaza (pe stadionul Giulești) când am auzit câteva glume de mare finețe și subtilitate (și bun gust). Acel „Prince's Trust” putea să dureze încă o oră-două și nu ne-ar fi deranjat nici că era din 1985 nici că „titani” mai falsau, nici că prinții dansau. Plăcerea de a fi pe scenă se simte. Plăcerea de a fi spectator se simte. Nu doar primii 30 trăiau evenimentul ci un întreg stadion! Nu știu dacă era necesar să ni se povestească ce va urma repetând în două rânduri numele solistilor. O fi obligatorie apariția redactorului emisiunii (care am înțeles că a devenit din colaborator angajat, dar fără concursul de rigoare)? Să pui o casetă video pe care o relatezi în scris-citit, iată o muncă de răspundere! Apro-po de concerte vechi și re-programări. De ce nu se mai dau secvențe de la concertul „București — Timișoara 22” din ianuarie 1990? ● Tot simbătă l-am revăzut pe Moțu Pittis trecind de la Woodstock la „Hair” și se anunța continuarea. Ar merita săptămânal. ● Și rubrica sportivă ne-a oferit o surpriză. Am urmărit un program perfect la sol după care am fost lăsați noi telespectatorii, să dăm nota. Mare cinste. Era mai important genericul decît rezultatul unei gimnaste de elită, nu-i așa? ● În ultimii 2 ani numărul sălilor de video a crescut fantastic în U.R.S.S. subliniază un articol publicat în revista americană „Billboard”. Majoritatea au un statut ilegal. A apărut și un studio „Videofilm”, cu o producție considerabilă. Apoi „Russian Video” care s-a ocupat de achiziția drepturilor de difuzare a peste 1500 de filme. O firmă americană Comspan a început să furnizeze partenerului sovietic filme de succes, ca „Indiana Jones And The Temple Of Doom”, „Some Like It Hot”. Dar așa cum era de așteptat și acolo a apărut pirateria. Filme noi, la câteva săptămîni de la lansarea în vest ajung pe casete care circulă cam ca aici. Firma „Russian Video” încearcă să-l convingă pe consumatori că e mai bine să procedeze legal, oferind prin cablu programe de calitate. S-a inițiat o lege pentru a stopa tiratura piraterie, dar U.R.S.S. nefiind membră a Convenției de la Berna orice tentativă de reglementare (din partea celor cu intenții cinste) este inutilă. Se vor difuza chiar programe americane, cu reclame cu tot, pentru a înlătura „piața neagră” a videocasetelor. ● „Pioneer Tokio Hot 100” este o emisiune difuzată în fiecare duminică timp de 4 ore pe undă ultrascurte în Japonia. Cine domină în ultima vreme clasamentul? Color Me Badd, Paula Abdul, Elvis Costello („The Other Side Of Summer”), Stevie Wonder („Fun Day”) și Michael Bolton. Pe locul 22 apare Randy Crawford cu un hit vechi și foarte frumos, „Almaz” iar primul nume japonez îl zărim pe locul 50 (Yuhko Hara cu „Heart Setsunaku”). ● Rock și rap tot mai des alături. La Radio City Music Hall, pe 24 iulie s-au întâlnit pe aceeași scenă Public Enemy, Gang Of Four, Sisters Of Mercy și Warrior Of Soul. N-a ieșit cu bătaie! ● La „Top Latin Albums” (secțiunea pop) conduce Ana Gabriel cu discul „En vivo”. ● După un an și mai bine de la lansare, single-ul „Here I am (Come And Take Me)” al grupului UB40, a ajuns în „Top 10”. A fost primul extras de pe albumul „Labour Of Love II” și receditarea lui inspirată confirmă importanța strategiei în „jocul cu topul”. ● Patricia Kaas se bucură de o avangonică favorabilă în presa muzicală americană. Discul ei, „Scène de vie” va fi lansat în limba franceză iar faptul că pînă în prezent s-a vîndut deja în peste 2 milioane de exemplare (în Europa) îi va influența pe cumpără-

tori de peste ocean. Elementele de blues și jazz de pe album, farmecul solistei, vor fi decisive în cucerirea Americii. ● Jason Donovan copieșit de activitate. Zilnic apare pe sce-

na în „Joseph And The Amazing Technicolor Dreamcoat” (miercuri și vineri cite două reprezentații); interviuri, autografe, jogging matinal, bicicleta furată din fața casei, o

șurubura înasa căruia se plimbări nocturne. După ce scapă de acest muzical, va începe filmările în Australia pentru pelicula „It's Now Or Never” (din ianuarie 1992). ●

● Bob Seger și Silver Bullet Band revin după 5 ani de absență cu un album editat de casa Capitol cu titlul „The Fire Inside” (lansare pe 26 august). ● Pe 12 august iese albumul „Metallica” produs de casa Elektra. ● După 3 ani reapare pe piața discului Vanessa Williams cu „The Comfort Zone”. Albumul conține și o melodie inclusă în coloana sonoră a filmului „Harley Davidson And The Marlboro Man” (cu Mickey Rourke în rolul principal). ● Martika, vedeta adolescentă, vrea să demonstreze că și matură face față la cerințele publicului cu al doilea album scos de Columbia, „Martika's Kiteen” de pe care va fi extras single-ul „Love... They Will Be Donne” scris împreună cu Prince. A colaborat și cu Robert Cliviles și David Cole (C&C Music Factory) la o serie de piese. ● Supergrupul pop/rock Bad English apare pe 27 august cu noul album „Backlash” produs de Ron Nevison la casa Epic. ● În clasamentul „Album Rock Tracks” din această săptămînă (este vorba de piesele difuzate la posturile de radio americane specializate pe rock) conduc: 1. „Learning To Fly” — Tom Petty & Heartbreakers, 2. „Runaround” — Van Halen, 3. „The Sound Of Your Voice — 38 Special, 4. „End Of The Line” — Allman Brothers Band, 5. „You Could Be Mine” — Guns N' Roses. ● Dacă zvonurile se adevărese, putem spune că au părăsit House Of Lords, Ken Mary (tobe), Chuck Wright (bas) și chitaristul mercenar Dough Aldrich (ex-Lion). Cei care au rămas, adică Gregg Giuffria (keyboards) și solistul James Christian cântă cu disperare (explicabilă) noi componente. Cei 3 „dezertori” ar urma să i se alăture lui Kal Swan formînd grupul Bad Moon Rising. Vestea nu e confirmată. ● În revista „Illinois Enterta” (music, video, film) din august, pe care o primim prin amabilitatea lui David Pistrui din Chicago, găsim știri legate de evoluția artiștilor locali. Jody Watley lansează al treilea album al ei intitulat „Affairs Of The Heart”. De astă dată ea produce discul. Nu-i exclus să fie atrasă de marele ecran, eî de curînd. ● Lynyrd Skynyrd 1991 apare pe 16 august la World Music Theatre (tot din Chicago) avînd invitați valoroși ca George Thorogood și Jeff Healey Band. Pe 23 august concert ZZTop și Extreme (într-o vineri noaptea) iar pe 25 Peter, Paul & Mary își aniversază 30 de ani de la debut. ● Situația în clasamentele de video (la care vom reveni data viitoare). Top Video Rentals: 1. Goodfellas (1990), 2. Kindergarten Cop (1990), 3. „Edward Scissorhands” (1990), 4. Green Card (1991), 5. The Grifters (1990), 6. Reversal Of Fortune (1990) 7. Misery (întrare nouă, film din 1990 cu Cathy Bates și James Can), 8. Post Cards From The Edge (Meryl Streep și Shirley McLaine, 1990), 9. Mermaids (Cher, Bob Hoskins, 1990), 10. Look Who's Talking Too (John Travolta, Kirstie Alley, 1990). ● La casete muzicale (video) se mențin în frunte cei trei titani, Carreras, Domingo, Pavarotti (The Three Tenors In Concert) urmați de Extreme cu Photographitti și Whitney Houston cu „Welcome Home Heroes”. Pe 4, cu 35 de săptămîni în acest top (!) „The Immaculate Collection” — Madonna. Tot ea intră pe 23 cu „The Real Story” (documentar). ●

S-A TRAS LA SORTI

IRINA LUIZA HAMO

ANA VLADU

ANA-MARIA DOMȘA

Primii oaspeți în redacție

Joi, 1 august, la redacția „Curierului Național” a avut loc tragerea la sorți a cîștigătorilor concursului „Erau mici, îi recunoașteți?”, publicat în numărul 22 al P.R. & S. Și pentru a nu fi acuzați de subiectivism am invitat la tragere 3 concurenți domiciliați în București: Irina Luiza Hamo, Ana Vladu și Ana-Maria Domșa. Ele nu au venit singure. Fiecare și-a adus și pe cineva din familie — mama sau frații. Deci, putem afirma că am avut și martori.

Cine sînt cele trei prietene ale P.R. & S.?

IRINA LUIZA HAMO are 16 ani, este elevă la Școala Irakiană. Deține toate numerele din P.R. & S. li este greu să decidă care dintre ele i-a plăcut cel mai mult. Printre preferințele ei muzicale se găsesc Jon Bon Jovi, Skyd Row, Metallica.

ANA VLADU, 15 ani, este de curînd elevă la Liceul Economic nr. 2, ea reușind la examenul de treapta I. Din cele 28 de numere, doar 3 i-au scăpat. Cel mai mult i-a plăcut numărul 24 pentru coperta cu Sebastian Bach, interpretul ei preferat. Ea ar dori ca întreaga revistă să conțină doar informații din domeniul muzicii.

ANA-MARIA DOMȘA, elevă la Liceul 17, are 16 ani și a descoperit revista abia la numărul 20. Și ea ar dori să acordăm mai mult spațiu muzicii. După părerea ei ar trebui ca revista să conțină doar muzică și film. Ar fi bine să publicăm, măcar o dată la patru numere, un poster color!

Cîștigătorii concursului sînt:

PASCU PETRUȚ din Pitești

CĂTALIN MANIU din Alba Iulia

SEVERIN CALINESCU din Constanța

Pe cei trei îi așteptăm să-și ridice premiile, la redacție timp de două săptămîni.

O. D.

POP
Rock'n Sport
Supliment editat de
„Presa Națională”
în asociere cu
cotidianul societății
„Curierul Național”
Regia Imprimeriilor
Naționale — Imprimeria
„Coreși” București

ELENA CÎRSTEA

AL DOILEA INTERVIU

4 iulie 1991, ora 13.00. Elena este mai punctuală decât subsemnatul. Nu face reproșuri. Trecem direct la numeroasele subiecte, după ce a lecturat primul interviu.

Rep.: De ce nu susții un recital la Festival?

E.C.: Inițial mi s-a spus că recitalurile vor aparține doar artiștilor străini. Am fost foarte surprinsă când am aflat că Loreana și Gabi vor avea totuși recitaluri. Am plecat pe 15 mai și am convenit că voi reveni pe 1 iulie. Chiar dacă n-am sunat, se știa că vin. Ve-

PĂRERI DESPRE MIȘCAREA PE SCENĂ ȘI DANS

Din cauza emoției uit să mă mișc. Repertoriul meu e mai lent. Totuși îmi place să dansez. În Italia cînt și piese disco, preiau melodii din repertoriul Whitney Houston și Mariah Carey. N-am lucrat niciodată cu un coregraf, dar mi-ar place. O să se spună că a innebunit și Cîrstea!

neam pentru concursul de creație, unde cîntam piesa lui Gabriel Mărgărint.

Rep.: Ce ai aflat la sosire?

E.C.: Pe 30 iunie l-am sunat pe G. Mărgărint, care mi-a spus că-i pare rău, dar m-a înlocuit cu Emilia Dițu. Nu pot să spun cum am reacționat, dar toți au fost șocați cînd am apărut la sală. Și anul trecut am venit direct din Italia și nu au fost probleme. La sugestia lui Marin Petrancea Pechea voi cînta totuși 15 minute sîmbătă. Titus Munteanu a fost de acord (n.r.: pînă la urmă n-a fost de acord).

Rep.: Cum ai ajuns la colaborarea cu G. Mărgărint?

E.C.: Dintre piesele care au trecut la preselecție s-a ales una. Nu aveau o destinație anume.

Rep.: Anul trecut ai participat la Mamaia?

E.C.: Da, tot la creație cu o piesă semnată de George Natsis care însă n-a trecut de preselecție, deși era foarte bună.

Rep.: De ce apari așa des pe programul II?

Melodia „OCHII TAI” a fost compusă cu gândul la o persoană anume. Și celelalte 4 cîntece compuse de mine sînt legate de evenimente din viața mea.

Rep.: Cum stai cu discurile?

E.C.: Într-un an de zile am avut doar trei videoclipuri realizate de Mariana Soțu și Doina Anastasiu. Au intrat pe post foarte rar. Din acest motiv am simțit nevoia să comunic cu publicul într-un fel.

Rep.: Cum rămîne cu programele de bar?

E.C.: Barul rămîne un mod de existență. Televiziunea plătește atît de prost încît trebuie să găsești o soluție.

SPORTURI AGREATE

— Mersul cu bicicleta și inotul. Nu-mi fac griji pentru siluetă.

E.C.: Primul L.P. intitulat „Ochii tăi” a apărut anul acesta. Nu știu în ce tiraj. Nu l-am văzut în magazine, dar casețele sigur s-au vîndut. Din 1989, septembrie aștept varianta în limba engleză. Textele sînt scrise de mine și Mihai Melinescu.

Rep.: Noutăți?

E.C.: Trei melodii noi: „Lanțul” — compoziția lui Dan V. Dumitriu, „Ultimul vals” și „It's Too Late To Be Happy” — la ultimele două eu semnez textul și muzica, iar George Natsis orchestrația.

Rep.: Cum te descurci cu contractele externe?

E.C.: Contractul din Italia

Un top personal dacă aș fi spectrotoare: M-aș situa între AURA URZICEANU și DIDA DRAGAN. Aura nu poate fi depășită! Am refuzat destul de mulți compozitori. Unii n-au mai încercat. Nu dau nume.

mi l-am găsit singură cu trupa Charlie Bianco. Este o formație itinerantă prin discotecile din Italia. Discotecii mari și importante pentru că vin invitați valoroși ca Fred Bongusto și Lucio Dalla. Cînd am plecat de

RELAȚIILE CU OAMENII

— Sînt în relații bune cu colegile, în special cu Silvia și Loreana, dar nu prea avem timp. Kareori sînt răutăcioasă, dar e drept că sînt mai directă. Se birfește mult despre mine, se spune că-s zăpăcită, neserioasă, chiar nebună. Mă înțeleg mai bine cu băieții.

— Ce fel de bărbați îți plac?

— Să fie mai deștepti decît mine, să aibă personalitate. Timpul mă împiedică să am încredere în cineva.

— Ce fel de fructe îți plac?

— Pepenii și strugurii.
— Florile preferate?
— Trandafirii albi (fără vreo legătură cu politica)
— Mîncăruri preferate?
— Muschi de vită în singe și tocăniță de ciuperci! O gătesc foarte bine.
— Ce ziare citești?
— Citec mai toată presa cînd sînt acasă.
— Alte pasiuni?
— Mor după filme. Preferințe: „Pretty Woman”, „Once Upon A Time In America” și multe altele.

acolo erau îngrijorați că nu voi reveni. E foarte greu pentru mine, deoarece nu am nici acum impresar.

Rep.: Cîț vei sta acum în Italia? Merită?

E.C.: Voi sta încă o lună și jumătate, iar cîștigul este mai bun decît acasă. Eu aș prefera să stau aici, dar în București sînt nevoită să string bani pentru a-mi cumpăra o casă. Practic pentru asta am și plecat. Cel care nu sîntem bucureșteni nu avem unde locui, iar eu de

doi ani încerc pe la primării, fără nici un rezultat.

Rep.: Ca artistă cheltuiești mult?

E.C.: Rochia pentru Festival m-a costat 800 de dolari. Cînd fac o astfel de achiziție mă gîndesc la public. La „Mamaia '89” am înființat un premiu de 5000 lei pentru cîștigătorul festivalului. De astă dată îi voi lăsa celor din carul 5 TV pentru că, la festival nu voi veni.

Rep.: De ce nu te măriti?

E.C.: Nici un bărbat nu acceptă ca soția sa să umble tot timpul.

Rep.: Te consideri o gospodină bună?

E.C.: Nu foarte bună, dar nu uita că sînt ardeleancă! Nu moare nimeni din ce gătesc eu.

Rep.: Ce-ți dorești cel mai mult?

E.C.: Îmi doresc să compun și să cînt. Vreau un impresar și un sponsor. Nu le pot face pe toate singură. Aș dori de asemenea să se renunțe în presă (unde se scrie foarte rar despre mine) la formula că-s „o tînără speranță”. De 11 ani sînt tot așa.

ANDREI P.

CE SĂ FACEM DE AICI ÎNCOLO?

Cu excepția celor 580 de cititori harnici implicați în soarta revistei noastre, ceilalți se pare că sînt doar ocazionali, sau poate, cine știe, viitori fani ai P.R. & S. Alături de răspunsurile complete la chestionar primim constatări sugestii, dar nu sistematizate conform celor 5 puncte pe care acum vi le reamintim:

1. Cum ai repartiza paginile (cele 12 de acum) între cele trei domenii: a. pop-rock...%; b. video-film...%; c. sport...%.
2. Ce rubrici noi ai dori să introducem și la care să renunțăm?

3. Cum să folosim prima pagină: a. ca pînă acum; b. imagini mai multe și texte?

4. Cîte numere din P.R. & S. ai citit din cele 20 și care ți-a plăcut mai mult (a. conținut, b. grafica)?

5. Cîți prieteni (cunoștințe) citec acest supliment?

Analizînd rezultatele de la punctul 1 desprindem cîteva concluzii. Procentele rezervate muzicii oscilează de la 50 pînă la 99 la sută. Sportul primește din partea cititorilor noștri numărul cel mai mic de pagini pendulînd între 0 procente și 20. Trebuie să reținem o excepție: Dan Buche din Iași, care propune 50% sport și restul, 25% și 25% pentru muzică și film. Lui îi recomandăm revista „Sport Star”. Punctajul maxim pentru paginile video-film a rezervat Adina Chirilă din Pitești care le acordă 40%. Situațiile cele mai des întîlnite sînt cele în care ar urma să rezervăm pop-rockului 8 pagini și cîte două pentru celelalte două domenii.

La punctul 2 ne vom opri acum la sugestia deoarece la capitolul „Renunțări” am și operat în spiritul celor scrise de voi: am renunțat la „Repere din programul TV”. „De reținut cînd s-au născut” (deocamdată).

Orlando din Tecuci propune discografiile complete ale unor soliști sau grupuri consacrate, texte ale melodiilor ajunse în top, iar la corespondență să a-

PRIME CONCLUZII

pelăm la fotografiile (ceea ce am și făcut).

Gheorghe Filip din Cîsnădie propune un horoscop al săptămînii (oare nu sînt destule și inutile în presa noastră?); să publicăm traseele concertistice interne, concursuri cu premii mai multe noutăți din presa străină și să publicăm aparițiile de discuri. Aici se impune un comentariu pentru că la capitolul discuri românești sursa de informare este unică, adică Electrecordul, iar la capitolul discuri străine (licențe) surse de informare pot deveni tot felul de societăți comerciale care aduc astfel de produse. Dacă la muzică autohtonă ne mai descurcăm într-un fel cu suficiență promptitudine, fiind prezenți la mai toate lansările de disc din ultimele 6 luni, la aparițiile de import e bine să apelăm, cu ajutorul vostru, la proprietarii de magazine particulare ce se ocupă de vînzarea

de casete și discuri. Avem o promisiune din partea domnului Gheorghe Mihai — directorul magazinului „Muzica” — cu privire la viitoare informații săptămînale asupra discurilor și casetelor disponibile. Dacă ne-ar parveni și din țară astfel de date am fi într-adevăr utili. Cît privește propunerea de a avea spații pentru reclame, sîntem pușini surprîși. De ce? Pentru că tot mai mult ne iri-

unea în clasamentele studiourilor teritoriale de radio se poate face doar cu sprijinul celor de acolo sau a unor amabili colaboratori.

Mihai Ghiță din Sinaia dorește o pagină de modă! Într-adevăr, dacă am avea 16—24 de pagini s-ar putea încerca o pagină cu moda rock sau disco a momentului. Dar, numeroasele ziare și reviste de specialitate, precum și zecile de apariții pe

pronunță greu ceea ce produce dificultăți în relația cu difuzorii. Considerăm că varianta prescurtată PeReSe se pronunță destul de lejer fără exercițiu deosebit. (Mai greu e să-i convingem pe unii difuzori din pasajul Universității că P.R. & S. n-are nimic în comun cu F.S.N.). Nume nou vom avea la o revistă lunară (nouă).

Raul Streza din Buzău. A-cordarea spațiilor egale celor intervievați este un semn al gîndirii de tip vechi pentru că la întrebări identice răspunsurile sigur nu sînt de aceeași întindere, iar dacă Cristi Minculescu răspunde mai concis decît Valeriu Sterian noi nu avem dreptul să-i facem „egali” de dragul paginii!

Gabriel Bede din Sfîntu Gheorghe solicită un dicționar al muzicii pop, iar Piti Cotorov din Dudeștii Vechi — Timiș o rubrică despre muzica electronică. Privînd a doua propunere ne aflăm în fața unei dileme, considerînd o serie de cereri de înterupere al serialului semnat de Doru Căplescu.

Creola Zamficeanu din București invită specialiștii să explice genurile muzicale, să se contribuie astfel la completarea marilor goluri din cultura muzicală a tinerilor. La acest capitol vom apela, firește, la publicațiile de specialitate externe pentru că, de ce să nu recunoaștem, la noi nu găsim prea mulți capabili să explice diferențele dintre speed, heavy, black, thrash sau dintre hip-pop, house și disco s.a.m.d. Ne-

micul ecran a creațiilor de modă ne fac să considerăm că ar fi păcat să ne aventurăm în acest domeniu atît de pretențios.

Luminița Pavel din București are cîteva observații deosebite: P.R. & S. să apară mai des (chiar să devină cotidian?), să publicăm texte traduse (probabil pentru soliștii cărora li se va impune repertoriul în limba română) și să mărim spațiul rezervat răspunsurilor (sîntem perfect de acord cu acest punct).

Ștefan Daniel din București îi propune lui Liviu Zamora un top al topiștilor. Răspundem: Se lucrează la el.

Ștefan Budai din Hunedoara ar dori să prezentăm clasamentele anilor '60—'70 alăturate celor din deceniul 8. În curînd topurile vor avea o pagină integrată, așa că totul e posibil.

Eugen Balaci din Reghin susține că numele publicației se

(Continuarea în pag. 5)

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

GOLDEN EARRING. Grup olandez cunoscut publicului mai ales datorită hitului „Radar Love” extras de pe albumul „Moontan” din 1973. Acasă la ei au avut un statut de stele ale muzicii. Stilistic, au pendulat între hard și heavy. În 1972 au cântat în deschiderea concertului The Who, într-un lung turneu european. Așa au ajuns la un contract cu casa de discuri „Track” condusă de impresarii Kit Lambert și Chris Stamp (ai grupului The Who). Componența inițială: Barry Hay (vocal), Robert Jan Stips (keyboards), George Kooymans (chitară), Rinus Gerritsen (bas) și Cesar Zuijderwijk (tobe). Grupul activează și azi, firește în altă componență și destul de sporadic. De ascultat: „Hearing Earring” (1973), „Switch” (1975), „Second Live” (1981).

GORDI grup heavy din Iugoslavia cîntînd în stilul Black Sabbath, AC/DC și Motörhead. Album: Pakleni Trio (1981). Tony Jasper consideră trupa deosebit de valoroasă. Prietenii din Banat ne pot procura date suplimentare și exemplificări sonore!

GRAND FUNK RAILROAD. Grupul din Michigan era controversat la începutul anilor '70. Presa nu-i înghițea, fanii îi adulau. În 1969 și-au dobîndit faima cînd la Festivalul Pop de la Atlanta au cîntat pe gratis și au „dat” pînă la distorsie volumul amplificatoarelor. Au avut parte de toate cele: albume de aur, platină, concerte cu casă arhiplină, biletele la concertele susținute

la Shea Stadium din New York, s-au vîndut mai repede decît pentru Beatles (în același loc). De remarcat că și Paul McCartney era un suporter al trupei. Nu-i lipsit de interes răci faptul că la debut au fost impresariați și promovați de un D.J. din Detroit, Terry Knight. Termenul de „heavy metal” le revine în egală măsură cu cei de la Black Sabbath. Au avut și eșecuri, schimbări de componență, tentative de revenire după despărțire. De reținut este perioada lor de glorie, cei 5-6 ani plini și bogăți în evenimente. Componența originală: Mark Farner (vocal, chitară), Mel Schacher (bas) și Don Brewer (tobe). În 1976 s-au despărțit cu albumul-testament „Born To Die”. La revenirea din 1981, Farner și Brewer au apărut alături de basistul Dennis Bellinger (albume „Grand Funk Lives” și „What's Funk?” în 1983). De ascultat: „On Time” (1970), „Grand Funk” (1970), „Closer To Home” (1970), „Live” (1971), „Survival” (1971), „Phoenix” (1973), „We're An American Band” (cu Craig Frost la keyboards, în 1973), „Caught In The Act” (1975).

GWAR. „Heavy metal maniacal cu măști și costume” îi caracteriza cineva. Chiar membrii grupului declarau că sînt cei mai tulburați (mental) și demenți (muzical)! Ei continuă traseul început de Alice Cooper, cu decapitări, dezmembrări, gesturi teatrale și violente pe scenă. De unde sînt? Probabil din S.U.A., dar nu-i exclus să fie extraterestri. Numele coincid cu imaginea greu de reprodus pe alb-negru: Balsac, The Jaws Of Death (chitară), Beefcake The Mighty (bas), Flattus Maximus (chitară), Oderus Urungus (solist vocal), Jizmak The Gusher (tobe). Album 1990: „Scumdogs Of The Universe”. Despre performanțele grupului, un cronicar australian afirmă: „spectacol plăcut, rușine pentru muzică!”.

GREAT KAT. Cu sediu în New York. Katherine Thomas (chitară), Ted Legeve sau Tad Leger (în altă sursă) la tobe, provenit de la Toxik și Michael Stanzillas la bas. Album recent: „Beethoven On Speed” (1990). Clasicii în formule încărcate de adrenalină.

A.E.

GORKI PARK

GWAR

MUZICA SE FURĂ (VI)

VIZUINI & FILIERE

E dificil de știut dacă în Franța există întreprinderi producătoare sau antreprenori. Anumite surse afirmă că ar exista, dar pentru noi a fost imposibil să verificăm.

În străinătate, producerea unui CD sau vinil presupune o perioadă de prospecție de către fabricanții a benzilor înregistrate. O dată găsite benzi-le, aceștia caută sponsorul și gravorul. Realizează o cantitate bine definită de exemplare, din care o parte sînt oferite celui care a furnizat înregistrarea, restul fiind facturată la un preț derizoriu producătorilor, care apoi le difuzează după propriile criterii. În Franța se vorbește de existența unei rețele bine structurate, cu filiere care nu par să sufere prea mult de pe urma represiunii fiscale.

Discurile pirat care provin din străinătate sînt mai ușor de distribuit. Chiar la chioșcurile de pe stradă. O dată vîmuită, taxată și facturată, marfa poate fi vîndută oriunde și asta în legalitate. Cota de beneficiu a vinzătorului depinde de intermediarii prin care își procură marfa. La plecare, prețurile sînt minime. Cea mai importantă cotă revine intermediarilor pentru că ei sînt și cei care preiau riscurile. Pentru fiecare disc, fiecare intermediar ia între 20 și 50 de franci, după evaluările noastre.

LEGEA ȘI SANCTIUNILE

Nimeni nu poate ignora legea. Dăm deci cuvîntul acesteia. Articolul 21 din legea nr. 85 — 660 / 31 iulie 1985 referitoare la drepturile de autor și la drepturile artiștilor — inter-

preți, ale producătorilor de fonograme și videograme și a întreprinderilor de comunicații audio-vizuale. „Producătorul de fonograme este persoana fizică sau juridică care are inițiativa și responsabilitățile primei înregistrări a unei secvențe de sunete.

Autorizația producătorului de programe este cerută înaintea oricărei reproduceri, puneri la dispoziția publicului prin vînzare, schimb sau închiriere sau a oricărei comunicări, cu excepția situațiilor prevăzute în articolul următor.”

Articolul 56 din legea nr. 85 — 660 / 31 iulie 1985: „Este inserat, conform articolului 426 din codul penal, articolul 426 — 1 astfel redactat: „art. 426 — 1 — Este pedepsită cu închisoarea de la trei luni la doi ani și/ sau o amendă de la 6000 franci la 120.000 F orice fixare, reproducere, comunicare sau punere la dispoziția publicului, cu titlu oneros sau gratuit, precum și orice teledifuzare a unei prestații, a unei fonograme, videograme sau a unui program realizat fără autorizație, la cererea artistului — interpret, a producătorului de fonograme sau videograme, precum și a întreprinderii de comunicații audio-vizuale.

„Este pedepsit de aceeași manieră orice import sau export de fonograme realizat fără autorizația producătorului sau a artistului-interpret, atunci cînd

acesta o cere.”
„Este pedepsită cu amenda prevăzută la primul alineat, vînzarea, comunicării publice și

interpret sau producătorului de fonograme sau videograme, cu titlu de copie pri-

JOHN MAYALL

LARS ULRICH, METALLICA

„Încerc să am tot ce apare; colecționez tot. Și nu mă supăr cînd îi văd pe fanii noștri cumpărînd; făceam la fel înainte de a cînta cu acest grup. Doar că e greu să ai toată colecția, căci apar cel puțin cîteva zeci de pirați pe lună.”

Singura soluție pentru a da o lovitură mortală pieței piraților: casele de discuri să producă ele însele discuri care să conțină piese inedite sau concerte „live”, dar la prețuri eurențe.

răspundem dacă sîntem în stare

PAUL CRISTEA (Constanța). „All Together Now” s-a dat ciuitit (fără o strofă) ceea ce e destul de grav. Completarea și observația ta sînt juste. „Black, white, green, red / Can't take my friend to bed / Pink, brown, yellow, orange and blue / I love You”. Textele sînt utile chiar dacă G. Șeicaru le deține, pentru că astfel vom evita publicări eliptice. Carierele solo ale celor 4 sînt de perspectivă și cînd terminăm materialele grupului poți veni cu propuneri concrete. Cine a spus că nu ne

Andrei Partos

interesează? Filme cu Beatles în oraș, pe marile ecrane? Da, ar fi frumos și cred că nu-i imposibil.
DAN BUCHE (Iași). Date despre mine mai curînd la aniversări rotunde (50, 60... necrolog). Dacă erai fată, îți trimiteam acasă cite ceva. Asta pentru că-s „de gașcă”. Dedicția

pentru fotbalistii de la Politehnica poți considera că am făcut-o! Arată-le aceste rînduri. De ce nu ajunge revista (dă-mi voie să-i zic așa, chiar dacă nu are fața necesară) la Iași mă întreb și eu. Faptul că ești vecin cu Cristi Simionică mă face să te consider și mai simpatic.

GHEORGHE FILIP (Cisnădie). Excursii se fac mai multe. Pentru tine cred că e mai aproape Oradea. Aici organizează agenția Mara. Prietenul Dan este omul de legătură al „Curierului național” pe lângă C.T.T. Se ocupă de soarta vacanțelor tinerilor. Muzică românească poți înregistra cel mai ușor de pe discuri sau din emisiuni radio. Dacă vor veni prietenii din Olanda, pe care i-ai cunoscut prin Fan Club Roxette, te rog chiar să-i aduci la emisiunea „V.N.D.”.

VALERIU COLT (București). Mulțumiri pentru materialul despre Alice Cooper (f. bun) dar în numărul 2 din P.R. & S. am acordat o pagină întreagă capriciosului artist.

Acum că avem un formular separat pentru TOP 30, nu mai este nevoie de alte explicații. Se decupează după completare formularul alb, care apare odată la două săptămîni și îl expediază. Alte propuneri se trec separat.

bastata la notizia di «Decade», il nuovo album di vecchi brani inediti di Michael Jackson, per far scatenare

In revista italiana „Super” din aprilie 1991 intr-un articol despre La Toya Jackson (preluat de noi in nr. 22, titlul noului disc Michael Jackson apare astfel...

In nr. 28 text fără poză, azi invers: THE JUNGLE BROTHERS

Ce să facem de aici încolo?

(Urmare din pag. a 3-a)

cesitatea unor astfel de incursiuni este mai mult decît evidentă.

Dana Nedelcu din București propune mai multe întreviuri cu oamenii muzicii și renunțarea totală la rubrica de sport.

Daniel Cazacu din București solicită mai multe cronici video, ele fiind utile și necesare pe măsură ce se înmulțesc centrele de închiriere a video-casetelor. Am putea primi și cronicele cititorilor, invitație valabilă și în cazul programelor radio și TV.

Delia Braha din Iași nu recomandă nimic legat de conținut, însă ne cere MAI PUȚINE GREȘELI DE TIPAR! Că ne numim ziar sau revistă nu este absolut indiferent, important e să rămînem constanți-săptămînali, leftini și citiți.

Mai mulți cititori consideră pagina a 12-a ideală pentru giganții muzicii pop-rock, iar **D.S.B.** din Bacău, contrar majorității, dar nu lipsit de argumente, reclamă importanța selecțiilor din programele RTV muzicale. Tot el propune o rubrică cu sfaturi tehnice pentru cei care doresc să-și achiziționeze aparatură video-muzicală. Ar fi utile și prețuri orientative. Colectivul de redacție al revistei și-a luat angajamentul să se deplaseze pe teren pentru a lua legătura cu proprietarii magazinelor, care vînd produse din domeniul care ne interesează. Astfel vom afla periodic și lista prețurilor.

Cristi Bratu din București propune rubrica „Ce discuri v-ați lua cu voi pe o insulă pustie?” Cititorii ar urma să expedieze lista cu 10 L.P.-uri pe care le îndrăgesc cel mai mult. Iar noi să alcătuim la sfîrșitul anului un clasament inedit. Puțeți considera că această ru-

brică există din acest moment. Dacă ne scrieți vom avea ce publica. Cristi Bratu mai solicită un spațiu pentru opinii pro și contra P.R. & S. Îi aveți permanent la dispoziție.

Rubrica propusă de **Vali Lița** din Sinaia, „Intermediu prietenii” există deja. Pentru rebus ar fi necesar un redactor priceput și materiale legate de film, muzică sau sport. Insistă asupra „Topului Nostalgie” mai mulți cititori, printre care și **Valentin Cojocaru** din București și **Bogdan Berghilă** din Constanța. Mărire a topului este deocamdată imposibilă. Cînd vom avea peste 500 de participanți la actualul „Top 30” putem relua discuția. Deocamdată ne bucură faptul că topul este și ascultat în cadrul emisiunii „Vineri noaptea în direct” și că formula noastră este preluată (ce să-i faci, tentația imitației la om...) de tot mai multe publicații-emisiuni, mai matinale, mai nocturne.

Valeriu Serban din Ploiești propune și el o schimbare de nume: „CURIER POP-ROCK”. Ce ziceți? Același semnător susține neunitatea rubricii „Un L.P. pe săptămîină”.

Doru Laja din Budureasa — Bihor dorește să ne ocupăm mai mult de automobilism (Formula 1), iar la muzică să fie cit mai multe topuri.

Monica Pețrică din Constanța solicită prezentarea cvasi-integrală a revistei „Bravo” (de la 2 mărci color la 5 lei alb-negru sau de la capitalismul consacrat la cel original).

Ni s-a mai cerut să renunțăm, fără prea multe argumente și într-un număr destul de redus de scrisori, la rubricile sportive, cronica de film, la rap (1) la serialul Beatles, la rubrica de film (pentru că nu apare în numele publicației), la cronica discotecilor, rubrica video.

La întrebarea numărul 3, 60% dintre răspunsuri înclină spre varianta b, adică folosirea primei pagini în alt mod, cu mai multe fotografii și a unor texte. Ni se propune schimbarea graficii titlului. Să trecem permanent pe copertă sumarul numărului respectiv sau să facem mici anunțuri. Tot pentru copertă ni se recomandă precizarea datei de apariție. Privind grafica primei pagini au sosit și aprecieri încurajatoare pentru specialiștii noștri din domeniul esteticului. Se cuvine să mai precizăm, chiar dacă ne repetăm, că tehnologia folosită la editarea acestei reviste nu prea servește „sectorul imagini”. Speranțe de mai bine sînt, dar cu siguranță ne (și vă) va costa.

La întrebarea 4 punctul a. se referă la consecvența cititorilor sau la șansa lor de a-și achiziționa publicația. Dintre cei 500 de participanți la chestionar doar 15 au avut parte de toate numerele P.R. & S. !; 230 peste 15 numere, iar ceilalți, sub această cifră. Pentru conținut au fost apreciate numerele: 9, 16, 19, pentru grafică, numerele: 13, 18, 3.

Recordul la punctul 5, îl deține **Istrate Mihai** din Satu Mare cu 41 de prieteni cititori ai P.R. & S., urmează **Sorin Vlaicu** din Sălaș cu 30 și **Sorin Vizireanu** cu 20 (n-a precizat localitatea).
Avem convingerea că acest „Chestionar” reprezintă doar un prim pas făcut de ambele părți în vederea unei prietenii trainice. Vom continua să fim receptivi (trezind imediat la fafpte, atunci cînd se poate) și menținînd constant spațiul necesar sugestiilor constructive.

ORLANDA DELADI
ANDREI PARTOS

Elsa ne povestește despre ultimul ei clip

Pentru a realiza clipul la melodia „Pleure doucement”, de pe albumul său „Rien que pour ça”, Elsa Lunghini l-a ales pe Russel Young. Filmările au fost făcute într-un cadru rustic londonez, la Kent, pe malul mării, la vreo două ore de Londra. Locul ales de echipa engleză a lui Young „era foarte, foarte insolit, verde-albăstrui de-a dreptul, cu exact un far, o centrală nucleară, păsări moarte pe marginea apei, casele dindu-ți impresia că au ajuns pe plajă printr-un hazard. Și, cu toate acestea, oamenii care locuiau acolo erau cu adevărați curioși! Îmi place acest loc insolit și straniu, dar în același timp este surprinzător să te găsești într-o caravană în mijlocul pustietății”.

Straniu și superb clipul Elsei! „Cred că Russel a pus într-adevăr bine în valoare cîntecul”. Filmările au durat două zile și au fost destul de dificile, Elsa avînd tot felul de ghinioane. Sub cerul cenușiu și ploaia care cădea din cînd în cînd, Elsa tremura de frig în rochia ei subțire, la o temperatură de mai puțin de 20 de grade. Dar, într-un fel, a meritat, pentru că rochia era superbă, concepută de un designer englez în stilul celor purtate de actrița Isabelle Adjani în filmul „Adèle H.”.

„Îmi plac foarte mult costumele de epocă și care nu se demodează niciodată. De fapt, n-am ales eu rochia. Am vorbit pur și simplu cu Russel și am fost de acord cu ideile lui. Am avut încredere în el. El a comandat rochia, după măsurile mele, iar eu am văzut-o doar la filmare”.

Și totuși... este mult foc în clipul „Pleure doucement” (Plouă încet). „Focul aducea un pic de căldură... Pînă la urmă m-am și ars un pic. De mai multe ori, toată lumea s-a rezeșit spre mine, pentru a mă împiedica să iau foc de-a binelea. Dar ca imagine este foarte frumoasă”. Inșă, pentru Elsa, nici o șansă. A tremurat de frig, era gata să ia foc și asta nu a pus capăt ghinioanelor. „Mi-am rînit genunchiul exact înainte de terminarea filmărilor. Era o grîlă de fier cu toate pietricelele dedesubt, chiar lîngă mașină. Se făcuse noaptea și voiam să mă întorc la filmări cu patru bluze pe spate, o pereche de mănuși, patru eșarfe... și nu am văzut grila. Am căzut și mi-am fracturat genunchiul”. În final? „Echipa era atît de simpatică, încît ne-am simțit bine împreună. Am uitat toate inconveniențele”.

Traducere și adaptare
ORLANDA DELADI

REMBRANDTS

JUST THE WAY IT IS, BABY

Do you remember once upon the time	You've spelled it out in black and white
When you were mine	Baby, that's just the way it is
The stars above were bright and new	Baby, that's just the way it is
I pulled them down for you	Baby, that's just the way it is
Just when I fell in love again	Baby, that's just the way it is
You said that all good things must end	The tides that once had carried you away
Baby, that's just the way it is	Bring you back today
Baby, that's just the way it is	No time has washed away my pain
Baby, that's just the way it is	You'll find that things have changed
I've never had a hand for	And disappeared without a trace
solitaire	You can't get back
It's so unfair	What you've erased
That I should have my chance and lose	Baby, that's just the way it is
I feel like I've been used	Baby, that's just the way it is
To help you through another night	Baby, that's just the way it is

LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Dar Pattie și Cynthia nu se culcaseră și nici nu aveau halucinații plăcute. Patti zăcea pe jos cu pisica în brațe, convinsă că fusese atacată definitiv de acel cub de zahăr, că nu se va vindeca niciodată și se tot întreba: „Cum voi explica toată această situație?”. Cynthia stătea întinsă pe pat și încerca să își explice logic ce li se întâmplase, să perceapă misterul cubului de zahăr de la Timothy Leary. Spera să descopere un mod de a se debarasa de acea stare, să o facă să înceteze pentru că și ea avea cumplita convingere că ceea ce i se întâmpla era ireversibil. Cynthia a rămas trează

YES, IT IS (Lennon — McCartney)

If you wear red tonight,
Remember what I said tonight.
For red is the color that my baby wore
And what's more it's true,
YES, IT IS.
Scarlet were the clothes she wore,
Ev'rybody knows I'm sure.
I would remember all the things we planned,
Understand, it's true,
yes, it is, it's true
yes, it is

I could be happy with you by my side
If I could forget her
But it's my pride, yes, it is, yes it is,
Oh, Yes, it is, yeah.
Please, don't wear red tonight,
This is what I said tonight
For red is the colour that will make me blue,
In spite of you, it's true,
Yes, it is, it's true,
Yes, it is
(Repeat refrain & last stanza except last 2 lines)
Yes, it is, it's true. 2X

Taken from BEATLES Song Book, is originally
from BEATLES FOR SALE L.P.

aproape toată noaptea, până când, încet-încet, totul părea a muri; culorile și-au pierdut violența, și a adormit mai epuizată ca niciodată.

La începutul anului 1965, Peter Brown, unul dintre autorii cărților care stau la baza acestui serial, a fost chemat de Brian la Londra pentru a se ocupa în exclusivitate de John Lennon, Paul McCartney, George Harrison și Ringo Starr. Pentru a fi cât mai aproape de adevăr și fiind o sursă, „sigură și demnă de încredere” voi relata cât se poate de fidel fragmente din cartea lui.

În următorii 5 ani Beatles-ii și eu am trăit vieți paralele, eu fiind cel care s-a ocupat atât de problemele lor personale cât și cele de afaceri, de la obținerea semnăturilor lor pe contracte până la a-i elibera din închisoare. I-am ajutat să se însoare și să divorțeze. Pe biroul meu se află un telefon roșu

al cărui număr îl aveau doar ei, iar într-un sertar a cărui cheie o aveau doar eu se aflau pașapoartele lor. Când ne-am mutat la Londra ei erau, încă doar pop stars; nu aveau pe atunci nici cea mai vagă idee despre ceea ce va urma foarte curând.

Biroul NEMS din Londra s-a mărit, devenind un miniconglomerat cu o jumătate de duzină de noi departamente, incluzând secții separate de călătorii și rezervări de locuri, cu aproape 20 de noi angajați. Birourile de pe Argyle Street devenind suprapopulate și încărcate, Brian și cu mine ne-am mutat în niște birouri mai spațioase într-o clădire modernă de pe Stafford Street numită Hilly House. Aceste încăperi erau tapitate în piele și crom, iar mobilierul confecționat din lemn închis la culoare. Locul unde se aflau aceste noi birouri, ca și numerele de telefon erau presupuse de Brian a fi secrete; el intenționa ca aceste birouri să devină un punct de întâlnire secret cu băieții unde să nu mai fie deranjați de fani și inoportuni, așa cum se întâmpla pe Argyle Street. Cu toate acestea peste câteva minute Brian telefona prietenilor lui dându-le adresa și numerele de telefon și invitându-i la un pahar și la o cafea.

Fratele lui Brian, Olive, nu prea voia să plece din Liverpool, dar a fost de acord să-i ajute în administrația financiară și să păstreze totuși sub control și magazinele familiei din Liverpool. Pentru a rezolva problemele financiare cotidiene, Brian l-a angajat pe Geoffrey Ellis, un vechi prieten de la Liverpool, absolvent la Oxford, și angajat de Royal Insurance Company și trimis la New York. Brian a ținut legătura cu el în cele trei deplasări pe care le-a făcut în America, reușind să îl ia de la compania de asigurări. Deși Ellis nu avea experiență în show business, era un tip corect și meticulos, căruia îi plăcea să rezolve totul până în cele mai mici detalii, calități care aveau să-i folosească în funcția de administrator șef al NEMS.

GABRIELA ȘEICARU

(Va urma)

MADONNA fără prejudecăți

Un interviu cu Madonna este la prima vedere șocant, mai ales pentru cititorii noștri care — majoritatea — n-au avut până acum posibilitatea de a lua contact cu modul de a gândi și a trăi al uneia dintre cele mai mari pop-starturi ale planetei, încarnare a succesului și totodată a sexului. Intilnirea ei cu Carrie Fisher — actriță (Prințesa Leia în „Războiul stelelor”), scriitoare și ziaristă, s-a soldat cu o con-vorbire pe care prestigioasa publicație „New Musical Express” n-a ezitat s-o trimită tiparului. Să vedem așadar, fără prejudecăți gratuite, cum a fost și cum este viața vedetei blonde a muzicii pop.

CARRIE FISHER: — Avem o mulțime de lucruri în comun printre care și faptul că amândouă am fost măritate și în prezent sîntem divorțate.

MADONNA: — Cîți ani ai fost căsătorită cu Paul Simon?
CF: — Timp de șase ani am fost „necăsătorită” apoi, deodată, „Hai să fixăm această prietenie!”. A urmat căsătoria — doi ani, și după asta a mers din ce în ce mai rău pentru că se presupunea că va merge bine, nu? Se presupunea că în rolul de soție va trebui să fiu mai bună.

M: — Și n-ai fost?
CF: — Nu.
M: — Și noi (e vorba de Sean Penn, ex-soțul, n.t.) ne-am căsătorit pe 16 august, știi, ziua în care a murit Elvis.
CF: — Din cauza asta te-ai măritat pe 16?
M: — Nu, ziua de naștere a lui Sean e pe 17 și...
CF: — Mai vorbești acum cu el?
M: — Chiar recent am vorbit

cu el. Știi și tu cum e. La început e ca orice lucru rău care îți se-ntîmplă. Niciodată nu l-am făcut publicitate proastă după ce ne-am despărțit. Dar am trecut printr-o perioadă în care toate îmi mergeau pedos. Aveam inima frîntă. După patru ani... Primul an a fost cu adevărat grozav.

CF: — Dar înainte să vă căsătoriți nu ați fost împreună.
M: — Ba da, șapte luni. A fost foarte romantic. Ne iubeam nebunește. Apoi ne-am căsătorit și... Sean și-a făcut un tatuaj pe degetul de la picior după ce am divorțat. Și-a tatuat porecla mea — Daisy.

CF: — Porecla ta e Daisy?
M: — A fost pînă m-am despărțit de el. Nimeni nu-mi mai spune Daisy acum. Apoi a urmat Dita, de la Dita Parlo, o actriță de prin anii '30, apoi Lulu, și probabil vor urma și alte porecle.

CF: — N-ai avut mamă. Cîți ani aveai cînd a murit?
M: — Șase.

CF: — Și apoi ai avut o mamă vitregă?
M: — Da, tatăl meu s-a recăsătorit trei ani mai tîrziu. Așa că vezi, avem multe lucruri în comun!

CF: — Am citit interviuri în care spuneai lucruri ca „Priviți cît de mare e unealta lui!”. Te exprimi liber și nu gîsești că asta e un lucru obscen.

M: — Tocmai am terminat de făcut un film personal, un documentar despre mine. La sfîrșit regizorul, care are întotdeauna ultimul cuvînt, n-a tăiat astfel de replici.

CF: — Intotdeauna m-am simțit bine șînd că am mult de lucru. Munca te „prinde” în-deajuns de bine?

M: — Da, desigur. Și trebuie să fie așa deoarece eu obișnuiesc să-mi fac singură propriile treburi. Nu m-așez undeva așteptînd să vină alții și să-mi facă munca. Sincer vorbind, nu cred că m-aș putea duce la Hollywood să strig în gură mare „O.K.”, acum vreau să fiu actriță” și să aștept lumea să vină să-mi dea roluri în filme.

CF: — Ai vrea să regizezi filme?

M: — Categorie, da. După ce am făcut acest documentar și am trecut pas cu pas prin toate etapele procesului de realizare a unui film, categoric că aș vrea să regizez.

CF: — Crezi că ești atrăgătoare?

M: — Cînd eram mică nu eram deloc.

CF: — Dar cînd ai devenit?

M: — Cînd am auzit acest lucru de la profesorul meu de balet. Aveam 16 ani.

CF: — Dar pînă atunci îți se solidificase impresia că nu ești atrăgătoare?

M: — Credeam că arăt ca un cîine ieșit din iad.

CF: — Ți-ai dorit vreodată să faci altceva? Ca John Lennon, spre exemplu, care i-a spus cîndva lui Paul Simon că i-ar fi plăcut să fie coafez.

M: — El bine, am vrut să fiu călugăriță! Am văzut călugărițe superstaruri.

CF: — Ai crescut crezînd în Dumnezeu?

M: — Cred și acum în Dumnezeu.

CF: — Te duci la biserică?

M: — Nu-mi place să-l vizitez pe Dumnezeu într-un loca-nume. Îmi place să cred că El e peste tot.

CF: — Tatăl tău e religios?

M: — Categorie. Se duce la biserică în fiecare duminică.

CF: — Crezi în viața de apoi?

M: — Cred în orice. Asta te învață catolicismul.

CF: — Crezi că ai o legătură directă cu Dumnezeu, ceva de genul „Hello God! Eu sînt Madonna!”?

M: — De-acum El îmi cunoaște vocea. Asta ar presupune să mă rog.

CF: — Am văzut că o faci înainte de spectacole.

M: — Citeodată cu cît spun mai multe rugăciuni, cu atît mă simt mai bine. Dumnezeu pare a fi de față la toate lucrurile oribile care se întîmplă. Așa că încerc să-i fiu credincioasă.

CF: — Chiar și în timpul scenelor gen masturbare pe care le faci pe scenă?

M: — Trebuie să știi că nu practic catolicismul acum.

Biserica Catolică exclude a-

proape complet sexul.

CF: — Spune că sexul este pentru a procrea.

M: — Pentru a procrea dar nu și pentru a te distra...

CF: — Cine ți-a vorbit prima dată despre sex, tatăl tău?

M: — Cine mi-a vorbit?

Mama mea vitregă și-mi amintesc că eram îngrozită. A-

veam zece ani și tocmai îmi venise pentru prima oară ciclul.

A fost ceva de genul „Hai să-i spunem acum, mai bine”. Mi-

amintesc că mama era în bucătărie iar eu spălăm vasele. De

fiecare dată de cite ori pronunța cuvîntul „penis” mă în-

torceam spre apă și o lăsam să

curgă mai tare ca să n-aud ce

spune. Mă gîndeam că tot ce

spunea era îngrozitor. Și am

urît cuvîntul atunci, așa cum

am urît toată treaba.

CF: — Aveai o mulțime de

frați așa că ai putut să-i vezi

gol.

M: — Am văzut și mă gî-

MADONNA fără prejudecăți

deam că e dezgustător. Pe tata, însă, nu l-am văzut niciodată dezbrăcat.

CF: — Deci ce ți-a spus mama ta vitregă?

M: — Nu-mi amintesc cu exactitate cuvintele, doar că fiecare bărbat are un penis și fiecare femeie un vagin.

CF: — La cuvântul „vagin” ai reacționat la fel?

M: — Nu, pentru că și eu am așa ceva așa că pot spune multe despre el. De fapt acum pot spune multe și despre un penis ceea ce nu se-ntimpla atunci.

CF: — Ai vrea să ai și tu unul?

M: — Da, așa vrea să știu cum e când intri și ieși din cineva. Dar în rest mi-e deajuns faptul că am sinii, pe care-i simt oricând ca pe un apendice — când sar sau danssez sau fac sport sau alerg... Nu mă pot imagina cu o a treia chestie care să-mi atirne. Ar fi groaznic!

CF: — Mie cred că mi-ar place să mă trezesc cu o erecție...

M: — Da, mi-ar place să știu cum ar fi asemenea lucruri. Mi-ar place chiar să pot să-mi fac nevoile în picioare.

lent simț al umorului. Pot glumi despre lucruri pe care ei nu le-nteleg.

CF: — Altfel?

M: — Sărut foarte bine. Și știu asta.

CF: — De unde știi?

M: — Pentru că toată lumea mi-a spus lucrul ăsta. În schimb nu-mi spun că dau un „cap” foarte bun pentru că realmente nu fac lucrul ăsta niciodată.

CF: — Vrei să ai copii?

M: — Da. Deindată ce-l voi găsi pe Bărbatul Ideal. De fapt, nu. De îndată ce-mi voi duce la sfârșit toate proiectele.

CF: — Ai fotografii în care săruți femei. Sărută ele mai bine ca bărbații?

M: — Citeodată mai bine. Dar am sărutat fete care sărută oribil. Oricum, doar le-am sărutat. Am citeodată fantezii despre culcatul cu femei dar în nici un caz nu sint lesbiană.

CF: — Ai luat vreodată droguri?

M: — Nu chiar. Am avut o perioadă foarte scurtă când am încercat multe droguri.

CF: — LSD?

M: — Nu-mi place. Cel mai mult mi-a plăcut Ecstasy.

CF: — Când ești supărată,

ginitatea?

M: — La 14 ani.

CF: — Ei au știut?

M: — Nuuu.

CF: — Și când au aflat că ai făcut-o?

M: — N-au aflat.

CF: — Vor afla cu ocazia acestui articol.

M: — N-am vorbit niciodată despre sex cu tata. Părinții mei au fost virgini când s-au căsătorit. Mama era foarte religioasă. Cred că tata a realizat că nu mai eram virgină atunci când m-am măritat cu Sean.

Dar pînă atunci nu cred s-o fi crezut. De altfel părinții mei trăiau în Michigan în timp ce eu locuim la New York.

CF: — Cînd ai plecat de-acasă?

M: — Cînd aveam 17 ani. Dar acasă n-am adus pe nimeni. A, ba da, a venit odată un tip dar am dormit în dormitoare separate.

CF: — L-ai pîndit, te-ai strecurat la el?

M: — Nu, pentru că era în dormitorul tatei.

CF: — În „Truth of Dare”, tatăl tău și-a făcut apariția în spectacol deoarece te văzuse pentru prima dată, simulind masturbarea și voia explicații.

TOP TOP TOP TOP CURIERUL NATIONAL

TOP POP ALBUMS („Billboard”, 3 august)

1. Natalie Cole — Unforgettable (a doua săptămînă), 2. Van Halen — For Unlawful Carnal Knowledge, 3. Paula Abdul — Spellbound, 4. C&C Music Factory — Gonna Make You Sweat (30 de săpt. în top), 5. Soundtrack — Robin Hood: Prince Of Thieves, 6. Bonnie Raitt — Luck Of The Draw, 7. Skid Row — Slave To The Grind (6 săpt., în coborire de pe 5), 8. R.E.M. — Out Of Time (peste 2 milioane vîndute), 9. Michael Bolton — Time, Love, And Tenderness (în urcare), 10. Boyz II Men — Coleyhigharmony... 12. D.J. Jazz Jeff & The Fresh Prince — Homebase (intrare 2 săpt.)... 33. UB 40 — Labour Of Love II (de 82 de săpt. în top, este poziția cea mai bună atinsă)... 36. Anthrax — Attack Of The Killer B's (4 săpt.,

în urcare)... 49. Aaron Neville — Warm Your Heart (6 săpt., urcă 11 locuri)... 62. Trisha Yearwood — Trisha Yearwood (intrat de 3 săpt., urcă), 63. Michael Bolton — Soul Provider (107 săpt., a fost pe 3, urcă din nou)... 71. L.A. Guns — Hollywood Vampires (4 săpt., urcă) 85. Seal — Seal (vine de pe 133, e la a 3-a săpt.)

HOT 100 SINGLES

1. (Everything I Do) I Do It For You — Bryan Adams, 2. P.A.S.S.I.O.N. — Rythm Syndicate, 3. Right Here, Right Now — Jesus Jones, 4. Summertime — D.J. Jazzy Jeff... 5. Every Heartbeat — Amy Grant, 6. It Ain't Over Till It's Over — Lenny Kravitz, 7. Unbelievable — EMF, 8. Temptation — Corina, 9. Fading Like A Flower — Roxette, 10. I'll Be There — The Escape Club.

D. J.

CF: — ... Te duci în Africa, te bagi într-un tufiș și te gindesti că în spatele tău e un șarpe care s-ar putea să te muște de fund.

M: — Așa e lucrul care o face pe femeie atât de vulnerabilă, fundul.

CF: — Dar și bărbații sînt vulnerabili pentru simplul motiv că organele lor genitale sînt externe și ar putea avea probleme din cauza asta. Ei, bine, cum merge viața ta personală acum?

M: — Sînt, cum se spune, pe liber. M-am surprins chiar cîntînd „Mister Sandman” în fiecare noapte înainte de a mă băga în pat.

CF: — Deci vrei să-ți aranjez eu niște legături cu...?

M: — Ar fi excelent.

CF: — Cauți ceva special?

M: — Dacă ar fi inteligent ar fi bine. Dacă e deștept îmi convine și un grăsan.

CF: — Dar cu el n-ai putea lucra...

M: — Ba da, l-aș pune la regim. Asta poți face. Dar poți face ceva în sensul schimbării creierului cuiva?

CF: — Ce-ți place să faci mult?

M: — (n.t. intraductibil mota-mot) „Getting head”. (Să primesc „cap”).

CF: — Cit timp?

M: — O zi și jumătate. (rîde).

CF: — Atunci de ce nu ieși cu femei?

M: — Pentru că după un astfel de „cap” am nevoie și de o vergea care să mă străpungă.

CF: — Mike Nichols spunea cîndva că într-o relație trebuie să se cuprindă o floare și un grădinar. Asta a fost problema cu tine și cu Sean: două flori, nici un grădinar.

M: — Corect! „Amîndoi avem nevoie de o soție” obișnuia el să spună. Se presupune mereu că noi trebuie să fim întotdeauna niște neveste perfecte.

CF: — Ce știi să faci cel mai bine? Ești foarte atrăgătoare.

M: — Asta nu presupune că fac ceva bine.

CF: — Pentru tipl e o chestie importantă.

M: — Cred că am un exce-

scrii?

M: — Da, mult. Cuvintele ies din mine; am scris cele mai bune lucruri cînd eram supărată, dar de fapt cine n-a făcut-o? Ce rost are să scrii despre fericirea ta atunci cînd ești fericit? În astfel de perioade scriu cîntece.

CF: — Îți plac cadourile? Care-i cel mai frumos cadou pe care l-ai primit?

M: — Imi place să primesc scrisori. Am primit, de asemenea, câteva bijuterii cu adevărat frumoase de la Warren (Beaty, n.t.). El avea gust la bijuterii, coliere, inele, cercei, broșe — mărfuri vechi. Am fost plăcut impresionată. Mulți oameni au un simț prost în domeniul ăsta.

CF: — Faci cadouri bărbaților?

M: — Oh, da. Cadourile mele vin de obicei în primele săptămîni.

CF: — Trupurile bărbaților miroso frumos sau preferi un anumit tip de a after shave?

M: — Nu mă dau în vînt după apele de colonie. Unii oameni miroso frumos fără a se parfuma neapărat. Dar să miroasă frumos și să fie curat e un lucru important pentru un bărbat. Și mai e un lucru important: să fie în stare să-și plătască chiria. Nu chiria de la casa mea ci de la a lui.

CF: — Ce înseamnă pentru tine o întîlnire? Filme, cină...

M: — Amîndouă. Cina e un lucru grozav.

CF: — La ce feluri de restaurante?

M: — Acolo unde au „margaritas”.

CF: — Deci restaurantele mexicane.

M: — Nu. Nu-mi place deloc mîncarea mexicană. Dar „Nuse” din Los Angeles are niște „margaritas” grozave, atmosfera este foarte plăcută... Imi pare rău însă că încă mă întîlnesc cu tipi care știu mai puține lucruri decît știu eu.

CF: — Cînd erai mică te gîndeai că atunci cînd te vei mărita va trebui să fii virgină?

M: — Da. Și mama mea vitregă îmi spunea lucrul ăsta.

CF: — Cînd ți-ai pierdut vir-

M: — Nu știu dacă a văzut toate lucrurile pe care le-am făcut. Sînt sigură însă, că pozele-nud din Playboy și albumul „Like a Virgin” l-au șocat.

CF: — Cum te vezi peste zece ani?

M: — Nu cred că voi fi moartă.

CF: — Nu crezi că va veni o vreme cînd va trebui să te oprești la un anumit punct, vorbind din punct de vedere sexual, înainte ca totul să devină nenatural?

M: — De ce? Marlene Dietrich încă e sexy.

CF: — Tatăl meu s-a culcat cu ea.

M: — Adevărat? Și eu îmi doresc să mă fi culcat cu ea.

CF: — Cu ea?

M: — Da. E minunată. Are ceva foarte masculin în ea.

CF: — Spune-mi, cînti la vreun instrument?

M: — Nu, cînd eram mică cîntam la pian dar am decis că nu merge. Apoi, în New York, după ce am învățat să dansez și am realizat că această carieră ar fi fost omare pierdere de vreme, l-am rugat pe un tip să mă-nvețe să cînt la chitară. Cîțiva ani am exersat chitara, cite două ore pe zi iar tobele — patru ore. Dar am început să nu mai am timp, să fiu implicată într-o multime de chestii: înregistrări, filme, video-clipuri și turnee așa că m-am oprit. Pe primul meu album aproape toate piesele sînt scrise de mine. Apoi cred că am devenit cam leneșă.

Carrie, mai ai ceva cu adevărat important că mă-ntrebi?

CF: — Nu, cred că am vorbit despre tot, despre tine, despre filmul tău...

M: — Despre cum am crescut, cum am îmbătrînit (nu încă), despre copii, despre ce am de gînd să fac cu viața mea... Ce altceva ne-a mai rămas?

CF: — ...Muzică, „margaritas”, scrisori. Cred c-am vorbit despre tot.

Traducere și adaptare după „New Musical Express” de EDUARD TONE și CORINA RADULESCU

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezențe	Titlul melodiei	Interpretul
TOP 5 POP - R				
1				
2				
3				
4				
5				
TOP 5 ROCK - R				
1				
2				
3				
4				
5				
TOP 10 POP - S				
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
TOP 10 ROCK - S				
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

UNITED STATES OF AMERICA

ONE

TOP

Nume

Localitate

Nr.

30

ONE

„Dacă chiar vă place ceea ce fac, vă mulțumesc!”

ALEXANDRU ANDRIEȘ

Este inutil să mai descriem atmosfera în care s-a desfășurat acest eveniment, căci este caracteristică tuturor aparițiilor de discuri aparținând acestui îndrăgît cant-autor. Voi prezenta doar câteva idei legate de discul AZI și de personalitatea lui Alexandru Andrieș, idei aparținând unor invitați de marcă ai acestuia.

Festivitatea a fost deschisă de domnul **Gheorghe Mihai**, directorul magazinului MUZICA, ce a adus la cunoștință publicului faptul că discul AZI se află pe primul loc în topul magazinului, datorită rapidității cu care dispăre din rafturi.

Microfonul a fost preluat apoi de domnul **Romeo Vanica**, ce a început prin a se declara specialist în „adriologie”, dat fiind că acesta este al cincilea disc la care a colaborat cu Alexandru Andrieș.

În această calitate ne-a vorbit despre minuțiozitatea cu care sînt construite discurile lui, acesta fiind foarte pretențios, ceea ce nu-l împiedică, totuși, să primească și sugestii, dacă le consideră bune, toate acestea făcîndu-l să fie considerat un om cu care e o adevărată plăcere să colaborezi.

În legătură cu discul AZI, contrar anumitor voci care consideră că „nu e momentul”, sau că „destabilizează”, domnul **Romeo Vanica** susține că este un disc foarte binevenit, care reprezintă o adevărată frescă a acelei perioade deplină de speranțe, degringoladă, neîncredere și lucruri spuse pe jumătate.

Alexandru Andrieș a început prin a mulțumi tuturor oamenilor care l-au ajutat ani de-a rîndul, printre care: **Teodor Negrescu**, **Mihai Farcaș**, **Mircea Marcovici**, **Maria Ioana Mîntulescu**, **Sorin Chifiriuc**, **Delia Pavlović** etc., și a mulțumit în mod special atît lui **Paul Enigărescu**, da-

AL. ANDRIEȘ și 2 la sută dintre admiratoarele

torită căruia discul INTERZIS a apărut pe piață într-un timp record și care i-a fost alături și pentru apariția discului AZI, cit și oamenilor de la MUZICA și organizatorilor. A încheiat promițînd publicului că va încerca să îi dăruiască mai mult și scuzîndu-se pentru faptul că unele lucruri din cîntecele sale nu au fost frumoase și bune, dar, după cum spune chiar el: „...am fost sincer, căci există și lucruri urite și triste pe lume”.

Muzica lui Alexandru Andrieș are o mare aderență la un public extrem de larg și de divers. Pentru exemplificare voi reda în final opiniile citorva voci din mulțimea prezentă în acea zi la magazinul MUZICA:

GEORGESCU DAN — inginer — 32 ani: „Am venit astăzi aici pentru Al. Andrieș. Ascult muzica lui de vreo cinci-șase ani și pot spune că m-a atras de la început”.

IOSIF CORINA — învățătoare — 28 ani: „M-a adus aici bucuria că în sfîrșit a apărut acest disc, de care auzeam și pentru care mă teamă că nu va mai apărea.

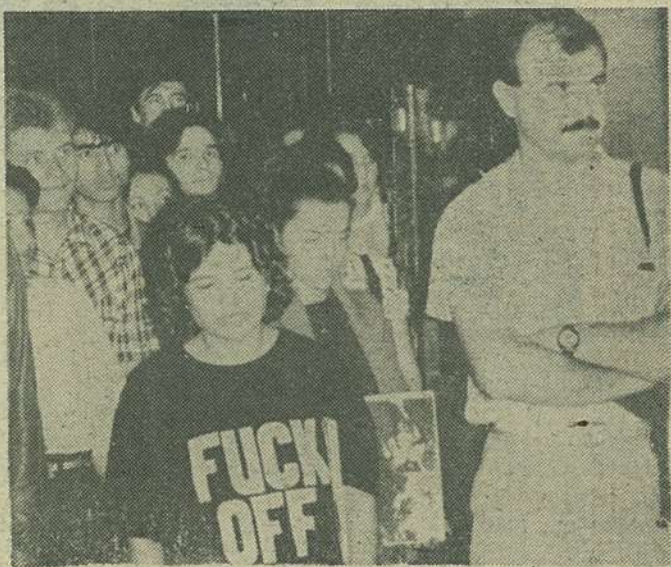
Ascult muzica lui Alexandru Andrieș de foarte mulți ani, aproape de la început, cînd (trebuie să recunosc) mi s-a părut „am ciudată”.

MARIAN — elev — 18 ani: „Mi-a plăcut această muzică încă de la primele albume, pentru că are în ea ceva deosebit și direct. Consider că Alexandru Andrieș este singular în muzica noastră”.

GRIGORIO ALEXANDRU — chelner — 25 ani: „Ascult de mult timp A.A. și pot spune că înseamnă foarte

mult pentru mine”.
GRIGORESCU VALERIU — medic — 42 ani: „Îl cunosc ce mult pe A.A., datorită pasiunii noastre comune pentru discuri. I-am ascultat muzica în a de la început și mi-a plăcut mai ales faptul că este în strînsă legătură cu evenimentele și cu viața de zi cu zi”.
TENESCU OANA — ajutor-programator — 24 ani: „Muzica lui Andrieș? E o mare bucurie spontană”.

CAMELIA GHIOC

„Public extrem de larg și de divers”

ROMEO VANICA în timpul unui discurs memorial

LANSĂRI DE DISCURI LA „MUZICA”

În sfîrșit a apărut cel de-al treilea disc al formației Compact. Titlul discului este „Cine ești tu, care?”. Lansarea discului a fost precedată de o conferință de presă. Dintre răspunsuri am reținut câteva:

- Discul deși a fost imprimat în luna mai 1990, a apărut doar acum din cauza birocrației care mai există la Electrecord.
- Tirajul este de 100 000 de bucăți.
- Magazinul „Muzica” a primit pentru a pune în vânzare 10 000 de exemplare.
- Gibi Folaș, cel care a realizat grafica cover-ului, este student la arte plastice, e un vechi prieten al formației și de acum încolo, un permanent colaborator.
- S-a rețut problema numelui purtat de formație. Teo Peter explicînd fluctuațiile care au avut loc (în ultimii doi ani) în cadrul trupei, Teo nu a exclus existența celeilalte formații. El a afirmat că toată această confuzie artificială a fost creată de redactorul Sorin Lupăscu de la Iasi, care a folosit într-un articol denumirile de Compact B și Compact C. În realitate există doar un singur Compact — înregistrat la O.S.I.M.
- Colaborarea cu Paul Csucsi este

Conferință de presă: COMPACT + 3 directori = 8 oameni serioși

posibilă din punctul de vedere al membrilor formației, totul este să dorească și el acest lucru.

- În prezent, Compactul face parte din Societatea comercială **Migas Real Compact (M.R.C.)**
- În cadrul contractului de Societate, membrii formației au o

participare, la capitalul social, de 40 la sută, au calitatea de salariați ai Companiei, ei fiind astfel „singura formație fără grija zilei de mâine”

(Radu Gh. Peleanu — directorul firmei).

- Migas Real Compact își propune să lanseze tînere talente, să realizeze discuri, deținînd instalația necesară unui studio de înregistrări.
- Instalația are o putere de peste 20 000 de W și a necesitat o investiție de 24 milioane lei.
- Studioul va fi pus și la dispoziția altor formații și solisti. În acest sens, există, deja, un contract cu Celelalte Cuvinte și se poartă discuții cu Diverlia, Secret, Mihai Pocorachi și Formula 5, Mircea Banbiciu, Ștefan Hrușcă.
- Un viitor turneu în țară va fi posibil spre sfîrșitul anului.
- Primul concert pe care-l va susține Compact va fi cu intrare gratuită.
- În ceea ce privește posibilitatea unui contract „afară”, există, deja, un protocol de principiu cu RAI 3 și perspectiva de a participa la 2 festivaluri în Grecia.
- La lansarea discului, magazinul „Muzica” a devenit neîncăpător pentru cei prezenți. I-am zărit și pe Ioan Pascu, Valeriu Sterian, Florian Pittiș, Romeo Vanica, Aurel Mitrăn. Cîteva impresii: **Florian Pittiș**: „Un debut care poate fi asemuit unei nașteri. Și ca la orice naștere emoțiile sînt mari pentru că nu știm ce va fi, băiat sau fată. De data aceasta este un... disc, în viitor un studio și multe colaborări. E un drum lung cel pe care a pornit formația, dar și un drum de 1000 de km., începînd cu primul pas. Acosta a fost făcut”. **Emil Laghia** — noul component al formației, fostul chitarist de la Rosu și Negru: „Discuțiile pentru venirea mea la această formație au început încă din luna februarie. Nu am realizat nici o piesă nouă, am repetat doar pentru ca să mă aclimatizez”. **Adrian Ordean**: „Piesele de pe acest disc sînt triste, pentru că așa eram eu atunci cînd le-am compus. Viitorul disc va fi mai optimist. Piesa la care tîn cel mai mult nu se află pe acest disc. Ea se numește „Ploaia”

ORLANDA D.

MOȚU PITTÎȘ pază bine în timpul cuvîntării... lansatoarea

Se dau autografe la „MUZICA”. La stînga, artiștii... la dreapta, fanii